

לקוטי אמרים

וככה ממש ד"מ מיוחדות דבורו

ומחשבתו של הקב"ה בתכלית היחוד במהותו ועצמותו
 ית' גם אחר שיצא דבורו ית' אל הפועל בבריאות
 העולמות כמו שהיה מיוחד עמו קודם בריאת העולמו'
 ואין שום שינוי כלל לפניו ית' אלא אל הברואים
 המקבלים חיותם מבחי' דבורו ית' בבחי' יציאתו כבר
 אל הפועל בבריאת העולמות שמתלבש בהם
 להחיותם ע"י השתלשלו' מעלה לעלול וירידת המדרגו'
 בצמצומים רבים ושונים עד שיוכלו הברואים לקבל
 חיותם והתהוותם ממנו ולא יתבטלו במציאות וכל
 הצמצומים הם בחי' הסתר פנים להסתיר ולהעלים
 האור והחיות הנמשך מדבורו ית' שלא יתגלה בבחי'
 גילוי רב שלא יוכלו התחתונים לקבל ולכן ג"כ נדמה
 להם אור וחיות הדבור של מקום ב"ה המלוכש בהם
 כאלו הוא דבר מובדל ממהותו ועצמותו ית' רק שנמשך
 ממנו ית' כמו דבור של אדם מנפשו. אך לגבי הקב"ה
 אין שום צמצום והסתר והעלם מסתיר ומעלים לפניו
 וכחשכה כאורה כדכתיב גם חשך לא יחשיך ממך
 וגו' משום שאין הצמצומים והלבושי' דבר נפרד ממנו
 ית' ח"ו אלא כהדין קמצא דלבושי' מיניה וביה כמ"ש
 כי ה' הוא האלהים וכמ"ש במ"א ולכן קמיה כולא
 כלא חשיב ממש: